

fører med Hensyn til Embedsholiger. Naar Regeringskiftet finder Sted, saa foretages en Undersøgelse og en Takstation af Statsinventariet, og i Henhold dertil sker den ny Bevilling paa den ny Civilliste, men saa længe der ikke har fundet Regeringskifte Sted, kan jeg ikke betragte Staten som pligtig til at yde noget Bidrag til Statsinventariets Vedligeholdelse. — Under Nr. 90 har jeg foreslaaet en Anmærkning til Kontoen for Jærnbanebevillinger, som gaar ud paa, at de Beløb, som paa Finansloven eller nærværende Lov ere opførte til offentlige Arbejder til Fremme af den almindelige Samferdsel, komme kun til Udbetaling med Fradrag af de Bøder, som de paagældende Utløgs Entreprenører maatte være isaldne efter deres Kontrakter. Det glæder mig at høre, at den ærede Ordfører har erklæret sig enig i denne Grundtæning, idet han ytrede, at Flertallet betragtede det som en Selvfølge, at saadanne Bøder ville komme til Fradrag. Jeg ved nu, og jeg tror i den Henseende at kunne tale af Erfaring, at det er hændt meget ofte, at Regeringen eftergiver saadanne Bøder og eftergiver dem af Grunde, som den ikke gør Regnskab for lige over for Bevillingsmagten, og som, for saa vidt som de ere komne til Bevillingsmagtens Kundskab, sikkert ikke finde Billigelse. Jeg skal særlig henvise til et Jærnbaneanlæg, som tidligere har været omtalt her, nemlig Jærnbanen fra Slagelse til Næstved. Den skulde have været færdig sidste Efteraar, nu siges den at skulle være færdig til den 1ste Maj. At dette sker, vil jeg dog først se, før jeg tror det, men lad os antage, at den bliver færdig 1ste Maj, saa er det dog adskillige Maanedre, henved et halvt Aar, senere, end det burde være efter Kontrakten. Nu anføres i Jærnbaneudvalgets Beretning forskellige Grunde, som skulle tjene til Undskyldning for, at dette Anlæg ikke er blevet færdigt i rette Tid. Jeg har tidligere tilladt mig at oplæse det og at paavise, at den væsentligste Grund til, at Anlægget ikke er blevet færdigt, er den, at Entreprenørerne for dette Anlæg ikke have villet betale en saa tilstrækkelig Daglon, at de have kunnet saa Arbejdere nok, og derfor har der jævnlig været, om ikke ligefrem Strejker, saa dog Tillob til Strejker ved denne Entreprise. Dette er nu ikke omtalt her, og det er sikkert heller ikke kommet til Regeringens officielle Kundskab, men at det er Tilfældet, kender man baade fra Benstre og fra Højre. Sigtende Forhold finde viist ogsaa Sted andre Steder. Jeg skal kun henvise til Banegaarden i Ringsted, som nu har staaet under Bygning i flere Aar. Bevillingen dertil blev givet

samtidig med Bevillingen til Banegaardens Ombygning i Sorø, som nu er færdig og færdig, medens Banegaarden i Ringsted endnu befinder sig i et fuldstændig Ustøre, og naar den bliver færdig, ved jeg ikke. Jeg nævner Tilfælde, som ere mig personlig bekendte, maatte andre ærede Medlemmer, som kende Forholdene ved andre Jærnbanebygningsarbejder, ville kunne supplere dem med Eksempler fra andre Gane. Jeg tror, der er Anledning til at værge sig mod, at Ministeren behandler disse Sager efter et frit Støn, saaledes at han derefter eftergiver Bøder, som de paagældende Entreprenører virkelig ere isaldne efter deres Kontrakter. Det maa jo erindres, at disse Arbejder udbydes i Entreprise, og den, der har det laveste Bud faar Entreprisen, men naar han saa ved, at han kan tjene betydelig mere ved at overskide Fristen, saa forringes der ved Betydningen af den Licitation, som har fundet Sted, og de andre Entreprenører, som havde de højere Bud, og som derfor ikke ere komne i Betragtning, kunne da med Rette føle sig brøstholdne; de vilde maaste have opfyldt Entreprisen, udført den i rette Tid, og Staten vilde have haft betydelig Fordel af, at Arbejdet var blevet udført i rette Tid. Det vilde saaledes være Tilfældet ved den paagældende Bane Slagelse — Næstved, hvis den var bleven aabnet et halvt Aar tidligere, end den nu bliver aabnet, da Staten jo i den Tid maa betale Renter af de Benge, der stikke i Banen, men ingen Indtægter faar. Fra Statskassens Synspunkt tror jeg derfor, at der er Anledning til at være meget streng og meget nøjeregnende med Inddrivelsen af saadanne Bøder, og under alle Omstændigheder bør dette ikke ligge alene i Ministerens Haand, men han bør komme og forelægge Finansudvalget og Rigsdagen Spørgsmaalet om Bødernes Eftergivelse; uden deres Samtykke bør ingen Bøde kunne eftergives. Dette er Meningen med det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og som jeg tillader mig at anbefale Tinget til Vedtagelse. Naar jeg har stillet det alene, saa er det ikke, fordi andre Medlemmer ikke have kunnet give deres Billigelse dertil, men fordi der paa det Tidspunkt ikke var mange til Stede i Finansudvalget, saaledes at en Navneliste ikke bliver et fuldstændigt Udtryk for Finansudvalgets Mening derom.

Korsgaard: Der er et Par Bemærkninger, jeg har at gøre til de foreliggende Forslag. Det ene angaar Spørgsmaalet om Hovedgaardene under Sorø Mademi. Derom kan jeg imidlertid i alt væsentligt